(Nro. 298.)

GAZETA LWOWSKA.

W Poniedziałek Nro. 150. 31. Grudnia 1821.

Wiadomości kraiowe.

Ze Lwowa. — C. K. Rząd kraiowy podał do umieszczenia następuiące

Uwiadomienia:

I. Niemiecka osada Rauchersdorf Cyrkułu Rzeszowskiego, do Zarzyckiey Kameralney Prefektury należąca, złożyła roczną składkę po 15 ZR. W. W. na rzecz Galicyyskiego Prowincyynego funduszu inwalidów przez lata 1818, 1819, 1820 i 1821; co ninieyszem do powszechney wiadomości podaie się.

II. Dnia 11. Lipca r. b. rozdawano w Podhaycach, Cyrkułu Brzeżańskiego nagrody przeznaczone do ulepszenia chowu bydła i koni, przyczem następuiące osoby odebrały ze Skarbu Państwa przepisane ceny:

a) za naypięknieysze po stadnikach skarbowych żrzebce poddani: Jan Zeicher i Michał Keyper, tudzież Paroch Obrz. Gr. X. Teodor Ilewicz, każdy po 20 Cz. Zł. w złocie;

b) za takież klacze poddani: Jan Wąsowicz, Jan Wegemann i Jan Maniuk po 6 Cz. Zł. w złocie.

c) za naypięknieyszego byka własnego chowu, poddani: Tymko Michaluk, Michał Cichocki i Ilko Raynczuk po 12 ZR. w M. K.; nakoniec

d) za naypięknieysze takież iałowki poddani: Fedko Załudzki, Iwaś Kisielewicz, Semko Hołowiński i Marcin Milecki, po 8 ZR. M. K.

Nayiaśnieyszy Pan Dekretem z d. 10. Listopada r. b. raczył W. Pawła Trawulińskiego praw Doktora do Urzędu Adwokata Lwowskiego, który dawniey dobrowolnie rezygnował, przywrócić.

N. Pan, zawsze zaięty nagrodzeniem odznaczenia się i zasług Swoich poddanych, raczył po przywróconym pokoiu w Królestwie Oboyga Sycylii wyznaczyć szczególną Kommissyię i teyże zalecił, aby zasługi osób, które się w tym pochodzie wyszczególniły począwszy od feldwebla i wachtmistrza odwrotnie, oceniła i dla takowych nagrody przełożyła.

W skutek tego zalecenia przełożyła taż Kommissyia rezultat swóy C. K. nadworney Radzie woienney, która takowy znowu N. Panu złożyła.

Cesarz Jmć uchwałą Swoią z d. 23. Listopada b. r. raczył wymienionym tu osobom następuiących nagród udzielić:

Szeregowemu Szymonowi Slatek, z trzeciego batalionu strzelców, nadstrzelcowi Józefowi Meder, podstrzelcom Franciszkowi Bayer i Macieiowi Reif, tudzież trębaczowi Adixdorfer z siodmego batalionu strzelców, każdemu z tych po śrebrnem medalu waleczności; dowodcy patrolów Franciszkowi Stumberger, tudzież podstrzelcom Kasprowi Hansbauer i Macieiowi Reithofer, z trzeciego batalionu strzelców, podstrzelcowi Walentemu David, z siodmego batalionu strzelców, dowodcy patrolów Grzegorzowi Hribar, podstrzelcowi Łukaszowi Stambonitsch, i szeregowemu Alexandrowi Hutza, z dziesiątego batalionu strzelców, podstrzelcowi Krystyianowi Christ i szeregowemu Ignacemu Haas; z iedynastego batalionu strzelców, kapralowi Gnolly i szeregowemu Marcinowi Dworczak, z pułku lekkich dragonów Cesarskich, szeregowemu Piotrowi György, Janowi Balaska i Szczepanowi Horvath, z pułku huzarów Króla Angielskiego, tudzież kapralowi Józefowi Schicke z korpusu Pionerów, każdemu wymierzony upominek pieniężny.

Nakoniec względem nadstrzelca Schitter, z iedynastego batalionu strzelców, który iuż za pochod z roku 1814 otrzymał złoty medal waleczności, raczył N. P. rozkazać, iżby w miarę iego przymiotów i usług, iak dalece bez wstrzymania postępu innych osób stać się może pamiętano posunąć go na wyższy stopień przy zdarzoney sposobności.

Wiadomości zagraniczne.

Ameryka południowa.

Gazety Amerykańskie zawieraią następuiącą Fundamentalną ugodę związku ludów Kollumbiyskich:

»My Reprezentanci ludów Nowey-Granady i Wenezueli, zebrani na powszechny Kongress, rozpoznawszy dokładnie fundamentalną ustawę przyiętą przez Kongress Wenezuelski w mieście S. Tome de Angostura w d. 17. Grudnia 1819, i rozważywszy 1) że połączone prowincyie Nowey-Granady i Wenezueli w iedną Rzeczpospolitę maią wszystkie sposoby wzniesienia się do naywyższego stopnia sławy i pomyślności; 2) że prowincyie te oddzielnemi będąc Rzeczpospolitami, iakiekolwiekby ich węzły łączyły, dalekiemi przecież byłyby od korzyści i trudno byłoby dla nich ustalić swoie władztwo i ziednać poważanie; 3) iż, o tey prawdzie mocno przekonani wszyscy mężowie znakomitych talentów i oświeconego patryiotyzmu wezwały Rządy obudwóch Rzeczypospolitych do uskutecznienia tego połączenia się, czemu aż do dziś dnia opierała się niestałość losów woyny; nakoniec 4) że względy wzaiemney sprawy i tak widoczney potrzeby powodowały Kongress Wenezueli do przyięcia uprzednio te przez zgodne życzenia obu ludów nieiako ogłoszone prawidła; — w imie więc i pod opieką Naywyższey Istoty, uchwaliliśmy i uchwalmy uroczyste zatwierdzenie fundamentalney ustawy Rzeczpospolitey Kolumbiyskiey w sposobie następuiącym: Art. 1.) Ludy Nowey-Granady i Wenezueli połączone są w iedno ciało Narodu, pod tym wyraźnym warunkiem, że Rządy narodu tego powinny bydź teraz i zawsze popularne i reprezentacyyne. 2.) Nowe to Państwo zwać się będzie Rzeczpospolitą Kolumbiyską. 3.) Narod Kolumbiyski iest nazawsze i nieodzownie wolny i niepodległy Monarchii Hiszpańskiey i każdey obcey potędze i władztwu; nie iest i nie może on bydź nigdy spadkiem rodziny lub iakiey kolwiek osoby. 4.) Naywyższa władza narodowa, w wykonaniu swoiem powinna bydź podzieloną na prawodawczą, wykonawczą i sądowniczą. 5.) Obiętość Rzeczpospolitey Kolumbiyskiey ma bydź ta sama, którą zaymowały byłe Jeneralne Kapitanije Wenezueli, Wice-Królestwa, i Jeneralney Kapitanii Królestwa Nowey-Granady. Dokładnieysze oznaczenie granic pozostaie do czasu sposobnieyszego. 6.) Dla łatwieyszego zarządu, Rzeczpospolita podzielona ma bydź na sześć lub więcey Departamentów; każdy Departament otrzyma osobne imie i podrządną administracyię, zawisłą od Rządu narodowego. 7.) Kongress niniejszey Kolumbii, zgodnie z obiawionemi posadami i liberalnemi zasadami, uświęconemi przez zbawienne doświadczenie innych narodów, ułożyć ma Konstytucyią Rzeczpospolitey. 8) Długi zaciągnione oddzielnie przez obadwa ludy, uważane będą *in solidum* iako dług narodowy Kolumbii, i wszystkie dobra Rzeczpospolitey ręczą za wypłacenie takowego. 9.) Kongress przeznaczy na zapłacenie onego, w sposobie iaki uzna za dogodny nayobfitszą gałąź dochodów Państwa i utworzy osobny fundusz umarzaiący, na zaspokoienie kapitału i zapłacenie procentów skoro takowe zostaną oblikwidowane. 10.) W czasach pomyślnieyszych ma bydź wybudowane miasto pod imieniem oswobodziciela Boliwara; będzie one stolicą Rzeczpospolitey Kolumbiyskiey. Plan i onegoż położenie oznaczy Kongress stosownie do potrzeb obszernego kraiu i podług wielkości, do którey kray ten natura powołała. 11.) Dopóki Kongress nie uchwali herbu i bandery Kolumbii, używany będzie teraźnieyszy Nowey-Granady i bandera Wenezueli. 12.) Zatwierdzenie Rzeczpospolitey Kolumbiyskiey i ogłoszenie Konstytucyi powinny bydź obchodzone w miastach i w woyskach przez publiczne uroczystości; te odbywać się powinny wszędzie w dniu, w którym Konstytucyia będzie ogłoszoną. 13.) Obchodzone bydź ma na wieki święto narodowe, trzy dni trwaiące, na pamięć dnia: a) uwolnienia i zupełney niepodległości ludów Kolumbii; b) onych połączenia się w iedną Rzeczpospolitę i zaprowadzenia Konstytucyi; c) wielkiego tryiumfu i nieśmiertelnego zwycięztwa, którem dobrodzieystwa te zdobyte i zapewnione zostały. 14.) To narodowe święto obchodzone będzie każdego roku w dniach 25. 26. i 27. Grudnia. Ponieważ każdy z tych dni uwiecznić ma szczególną pamiątkę spomnionych trzech sławnych epok, zatem maią bydź wraz nagradzane cnoty, talenta i usługi oyczyznie uczynione. Niniejsza fundamentalna zgoda związku ludów Kolumbiyskich powinna bydź uroczyście ogłoszona po miastach i w woyskach, wniesiona w publiczne wpisy, złożona we wszystkich archiwach kapitał i korporacyy tak duchownych iak świeckich i w tym celu udzielona przez Deputacyię naywyższey Władzy wykonawczey.

Działo się w pałacu Jeneralnego Kongressu Kolumbii, w mieście Rosario de Cucuta d. 12. Lipca roku Zbawienia 1821, iedynastego niepodległości.

(Podp.) Jose J. Marquez, Prezes Kongressu.
A. Briano, Wice-Prezes.

Następuią podpisy wszystkich Deputowanych w liczbie 57. Ta fundamentalna zgoda związku ogłoszoną została w Rosario de Cucuta d. 18. Lipca 1821, w Karakas d. 15. Sierpnia, a w Angosturze d. 24. Września.

Wiadomości z Lymy, umieszczone w gazetach Angielskich, donoszą, że Lord Cochrane odprawił uroczysty wiazd do tegoż miasta, Wieżdżał on zaś powozem ciągniętym przez cztery szpaki, które mu Władze miasta posłały do Chorillos, portu dwie mile oddalonego. Duchowieństwo maiąc na czele Arcybiskupa, przyymowało go przy bramach miasta, i towarzyszyło mu aż do pałacu, gdzie onemuż iaki Jenerałowi San Martinowi, tudzież tychże obudwóch jeneralnym sztabom dano świetną ucztę. Lord pozostać chce w Limie, dopoki nowy Rząd niebędzie należycie zaprowadzony. Niepodległi zabrać mieli wielkie bagactwa. — List z Veracruz donosi, iż tam przybydź miał Ajent Angielski z Jamaiki na fregacie Arethusie dla wniyścia w układy handlowe. Yturbide zaś miał odpowiedzieć, iż nie wniydzie w takowe związki z Mocarstwami chcemi lecz tylko z Hiszpaniią.

Hiszpaniia.

Gazeta Francyi donosi z listu prywatnego z Madrytu z d. 27. Listopada co następuie: »Zdaie się, iż się do wielkiego zbliżamy przesilenia. Ze wszystkich stron Królestwa przybywaią gońcy z nayzuchwalszemi do Króla i Stanów przedstawieniami, w których koniecznie żądaią oddalenia Ministrów. Naybezwstydnieyszem zaś pomiędzy temi wszystkiemi iest przedstawienie z Korunny, którego autorem mienią bydź Dowodzcę woyskowego Galicyi, Jenerała Espozy Minę, z przydomkiem »Republikana.« Przedstawienie to przywiozł Pułkownik, któremu udało się przedrzeć aż do pokoiów Królewskich i oddadź go w ręce Monarchy; Pułkownik ten został natychmiast oddalony i uwięziony. Wiadomość o tem roziątrzyła mocno Jenerała Minę; zapewniaią, iż z tego powodu zebrał swoie woysko, i miał do niego mówę, twierdzą nawet, że ma zamiar, wyruszyć na czele dwóch pułków do Madrytu. — Jedynie tylko w Granadzie nie chciały Władze podpisać owego przedstawienia. — Woyska wychodzą do Biskai, Nawarry i Arragonii. Prowincyiom tym zagraża powstanie; nie płacą nigdzie regularnie podatków; — przybiegł tu nadzwyczayny goniec z Gibraltaru; mówią, że przywiozł ważne wiadomości, i udał się natychmiast do Króla bawiącego w Eskuryialu. — Posłowie Francuzki i Hollenderski p[illegible] także do Eskuryialu, gdzie mieli długie posłuchanie u Króla. Zapewniaią, iż zamiarem tey rozmowy było użalanie się Królowi na nadzwyczayne wyuzdanie dziennikarzy, którzy codziennie w sposobie hańbiącym powstaią na obcych Monarchów i członki rodzin Domów Panuiących. — Oto iest text z protestacyi miast Andaluzyi; dostatecznym on będzie, aby dał wyobrażenie o duchu, który panuie w tey prowincyi: »Zapewniamy nayuroczyściey, iż wystawiaiąc się wszelkiemu niebezpieczeństwu, żadna przeszkoda nie potrafi nas odciągnąć, abyśmy w iakimkolwiek sposobie posłużni byli rozkazom teraźnieyszych Ministrów i t. d.« — Gazeta »*Noticioso*« czyli nasz »*Père Duchêsnre*« ogłosił przed dwoma dniami, iż na granicach Hiszpanii zwiia się mnóstwo bagnetów i dział, i zdaie się, iakoby miano zamiar ogłosić Hiszpaniię za będącą w stanie oblężenia. Te i tym podobne wieści rozszerzaią rewolucyioniści dla poburzenia umysłów. Dotychczas były dla nich tryiumfem wypadki w Kadyxie, S. Fernando, Sewilli i Korunnie, i chociaż Władze Madryckie okazuią więcey zapału iak Władze prowincyyne, to przecież uwolniono wczoray z więzienia: Serano, Cerutti i Chinchilla, trzech Officerów sztabowych z pułku Sagunckiego, a wczoray także ich przyiacioł: Makroona i Nunez, oskarżonych, że przygotowywali obchód z popiersiem Jenerała Riega. Wieczorem obadwa ci ostatni Panowie ukazali się w Fontannie złotéy, gdzie przez zgromadzone tamże pospólstwo przyięto ich odgłosem: »Niech żyie Riego! Niech żyie wolność! Niech giną Ministowie! Niech ginie Jenerał Tintin! (Naczelnik polityczny) Niech ginie Jenerał Trabuko! (tak zowią rewolucyioniści Jenerała Morillo). Jak WPanu już dawniey donosiłem, o niczem więcey nie mówią w tem zgromadzeniu, iak tylko o zabiciu wszystkich, którzy chcą ieszcze Tron wspierać i o odnowieniu nocy S. Bartłomieja ku zbawieniu Hiszpanii! Siedmiu mowców tego klubu stanęło w d. 23. t. m. przed Naczelnikiem politycznym, dla oświadczenia mu, iż chcą w Niedzielę d. 25. wystąpić na trybunę ludu i mówić w przedmiotach politycznych, co czynić zamyślaią aż do 15. przyszłego miesiąca w każdą Niedzielę, Poniedziałek, Srodę i Piątek. Naczelnik polityczny spytawszy się ich, czyli wszyscy, którzy tę oświadczenie podpisali, są obecnymi, dał onym stanowczą odpowiedź, iż powody, którego skłoniły go do zakazania mów publicznych w Fontannie złotey

rzecze nie ustały, i że w każdym razie będzie musiał swoiey dopełnić powinności. Wściekli na tę oświadczenie, odpowiedzieli mówcy ludu, iż onym nie przeszkodzi nic, do używania praw iako obywateli i rozważania podług ich widzimi się materyy politycznych; atoli groźby te nie przyszły do skutku. Siedmiu tych mowców nie pokazało się na trybunie, iak zapowiedzieli; iedynie w Fontannie złotey większa była wrzawa iak zwyczaynie. Hukano, hałasowano, wściekano się przeciwko Naczelnikowi politycznemu, Ministeryialnemu despotyzmowi i przeciwko każdemu, któryby się odważył chcieć przytłumić zapał patryiotyczny, iakim ożywieni są Bezkoszulowi. Mówiono znowu o potrzebie skropienia krwią drzewa wolności, i wszystko skończyło się na zaspiewaniu bezbożnych pieśni.«

Pisma publiczne umieściły list z Madrytu z d. 27. Listopada zawieraiący: »Sposób myślenia mieszkańców Kadyxu, Sewilli i Andaluzyi, wieści względem Miny, (Jeneralnego Kapitana Galicyi) maiącego przydomek: »Republikanin«, hołdy oddawane Jenerałowi Riego, wszystko to wprawia Ministeryium w smutne położenie. Poseła one Officerów sztabowych i wyższych urzędników na wszystkie strony, dla wywiedzenia się, iak dalece zagraża burza; nakazuie poruszenie woysk i od dwóch dni, podczas, gdy Minister Spraw Zagranicznych poiechał do Eskuryialu, naradza się często, to między sobą, to z Jeneralnym Kapitanem Prowincyi, Naczelnikiem Madrytu, i nieustaiącą Deputacyią Stanów. Zdaie się, że Ministrowie chcą wniyść w układy z Deputacyią nieustaiącą, która przeciwko onym nazbierała mnóstwo adressów i zażaleń, i że w istocie zaszło pomiędzy niemi porozumienie, iak o tem możnaby wnosić z następuiącego artykułu Dziennika »Imparcial« pod napisem: Sekretaryiat Rady Stanu. Zapewniaią, że Deputacyia nieustaiąca Stanów niezmiennie obstaiąc przy zasadach Konstytucyi, uchwaliła nie uważać na przedstawienie Rady prowincyyney Kadyxkiey, dopoki taż niewyiaśni pewnie zamachu na Konstytucyię, którego mieli dopuścić się Ministrowie; tylko w takowym razie, pospieszyłaby donieść o tem następnie maiącym zwyczaynym Stanom. Jak długo zaś obwinienia te będą ogólne i niepewne, i nie zostaną udowodnione, musiałaby się wstrzymać od przyczynienia się do zaburzenia porządku rzeczy, który zaprowadziła Konstytucyia.«

Ministrowie, zapewnieni o tym rodzaiem pomocy Deputacyi nieustaiącey, przesłali sami Poselstwo Krolewskie Stanom (takowe umieściliśmy w przeszłym Numerze gazety naszey). Tymczasem utworzyło się w Madrycie towarzystwo, pod imieniem: Przyiacioł Konstytucyi; liczy ono pośrod siebie mężów znakomitych i wpływ maiących, i chce utworzyć po prowincyiach podrzędne towarzystwa. Zamiar onego zdaie się bydź, by przesadzeniom obudwu stronnictw, położyć tamę umiarkowania. Co byłoby tem potrzebnieysze, ponieważ Tertulia (klub) w Fontannie złotey, posłał Deputacyię do Naczelnika politycznego, w celu odzyskania otworzenia sali Zgromadzeń. Naczelnik zaspokoił ich tymczasowie oświadczeniem, iż ich prosbę, której nie ma nic do zarzucenia przedstawi wyższey Władzy Uwagi godna, iż wśród tych poruszeń, postępuie pożyczka Narodowa, i że tymczasowemu Ministrowi Skarbu udało się w dniu 24. Listopada z domami Ardoin i Lafitta w Paryżu i Hope w Amsterdamie zawrzeć ugodę, według którey obowiązuią się oznaczone summy złożyć w gotowiźnie Skarbowi w ratach, a za to przyiąć na Wielką-Księgę pięcio procentowe zapisy do obiegu po 63. Kupony długu Hollenderskiego z pożyczki roku przeszłego maią bydź do tego obiegu przyięte. Spodziewam się, iż WPanu niebawem doniosę o tem obszerniey.«

»W mieysce Jenerała Morillo udadź się ma do Ameryki Minister Osad z nadzwyczaynem Poselstwem.«

»Infant Don Francesco, oddalił za zezwoleniem Króla Hrabiego Casaserio i swoiego spowiednika; podwoyna niechęć daie powód do różnych wieści. — Posłowie Francuzki i Hollenderski udali się w tych dniach do Eskuryialu, iak mówią, że chcą się żalić na nadożycie prassy. — Miasta Kadyx i San Fernando wydały do Narodu Hiszpańskiego protestacyią, w którey staraią się usprawiedliwić swóy adress i oświadczaią, iż nie będą teraźnieyszego Ministeryium słuchać rozkazów, czegokolwiekby takowe tyczyły, ni z nimi wniydą w iakiekolwiek układy,«

Wielka Brytaniia i Irlandyia.

Podług podania, wyciągniętego z protokułów Parlamentowych z r. 1821 wynosi liczba Officerów na połowie żołdu w połączonych Królestwach Brytanii 9037; żołd ich ogółem 812,557 funt. szter., mianowicie: Pułkownik 1, Podpułkowników 187, Majorów 332, Kapitanów 1886, Poruczników 3491, Podporuczników i chorążych 1345.

Rozruchy i zaburzenia coraz się powiększaią; nawet blisko Stolicy spalono w nocy

kilka domów i pozabiiano mieszkańców. Dowódzca powstańców, mianuiący się Jenerałem Rock, oznaymił w odezwie swoiey, iż ma 20 tysięcy ludzi zbroynych, i że lękać się go powinni wszyscy poborcy dziesięciu iak i słudzy Policyi. O żołnierzach nic nie namienia. Pułk 37. krąży po Hrabstwie Cork. Z Waterford wyruszyło dwie kompanije 22. pułku przez Wexford do Mallow, gdzie iest główna kwatera. W Hrabstwie Limerick, nie masz woyska, i właściciели muszą się sami bronić. Związkowi okręcaią się sianem, dla ochranienia się od lekkich wystrzałów i osłabienia uderzenia kuli.

Z Londynu d. 8. Grudnia. — Dnia 1. t. m. batalion trzeci pułku piechoty otrzymał niespodziewanie rozkaz wyruszenia dzisiay do Irlandyi. Rozruchy i zaboystwa w Irlandyi rozciągaią się aż blisko Cork, miasta maiącego blisko 100,000 dusz.

Sir Robert Wilson, który w pierwszych dniach tego miesiąca był w Lambton Hall, miał zamiar udadź się wraz z P. Lambton do Paryża.

Francyia.

Monitor z d. 2. t. m. zawiera obszerne zdanie sprawy Ministra Skarbu do Króla względem budżetu, z którego udzielamy następuiący szczególny wykaz wydatków i poboru na rok 1822.

Wydatki:	Franki.
Na zapłacenie ustalonego długu, procentów likwidowanych obligacyy i uposażenie kassy umarzaiącey	228,864,560
Na listę cywilną	34,000,000
Na Ministeryia:	
Prezesostwo Rady Ministeryialney	180,000
Sprawiedliwości	18,000,000
Spraw Zewnętrznych	7,870,000
— Wewnętrznych	122,085,000
Woyny	176,472,000
Marynarki	60,000,000
Skarbu	113,222,900
Zarząd, koszta poboru i użytku i wydatki (*non valeurs*) różnego rodzaiu	133,352,880
Odpłaty i zwrócenia	6,314,000
Ogół mniemanych wydatków na rok 1822	889,541,340
Pobór:	
Wpisy, stępel i dobra Narodowe	160,165,000
Wręby w wexlach płacących .	16,500,000
Cła	124,000,000
Podatki niestałe i tabaka . . .	193,250,000
Poczty	23,900,000
Loteryie	14,000,000
Wypłaty do Skarbu ze strony miasta Paryża	5,500,000
Różne dochody	5,723,000
Podatki stałe	312,617,000
Nadrost z 1820 i lat przeszłych	34,344,033
Mniemany dochód poboru na rok 1822	890,000,033
Wydatki podane są na	889,541,340
Mniemany nadrost poboru . .	458,693

Piszą od granic Francuzkich, że wszystkie gościńce okryte są młodymi ludźmi spieszącymi do uzupełnienia pułków kyryssyierów, dragonów i lekkiey iazdy, i że do Lotaryngii przybywaią z Niemiec wciąż kosztowne konie; cała iazda będzie wnet na stopniu pokoiowym. Do artyleryi pieszey i konney zaciągnęli się ochotnicy, pomiędzy którymi widać mnóstwo wybranych dawnych żołnierzy.

Królestwo Polskie.

Z Warszawy d. 17. Grudnia. — W Imieniu Nayiaśnieyszego Alexandra I. i t. d. — W uskutecznieniu artykułów 277 i 278 Prawa Kodexu Karzącego, na przełożenie Kommissyi Rządowey Spraw Wewnętrznych i Policyi, postanowiliśmy i stanowiemy: Artykuł 1. Wszelkie stowarzyszenia się tayne, iakikolwiek cel maiące, zostaią zakazane w Królestwie Polskiem. — Art. 2. Za tayne uważa się każde towarzystwo, które bez wyraźnego Rządowego dozwolenia zawiązanem zostało. — Art. 3. Nie wolno iest równie należeć do towarzystwa zagranicznego, ieżeli towarzystwo to w tamtym kraiu iest zakazanem, lub ieżeli ma iakowy cel polityczny. — Art. 4. Umowy, współki, lub stowarzyszenia handlowe nie uważaią się za towarzystwa tayne, zakazane. — Art. 5. Każdy Urzędnik do czuwania na zakazane towarzystwo obowiązany, każdy zwierzchnik Uniwersytetu, Szkoły, lub innego Instytutu publicznego, dozór członków lub uczniów powierzony sobie maiący, za niedozór w przypadkach właściwych swego urzędu, lub niedoniesienie przyzwoitey Władzy, oprócz kary prawem przepisaney, pozbawionym zostanie swoiego urzędu lub posady. — Art. 6. Wykonanie tego postanowienia, ogłoszenie i umieszczenie w Dzienniku Praw, Kommissyiom Rządowym w czem do którey należy, polecamy. — Działo w Warszawie na posiedzeniu Rady Administracyyney d. 6. Listopada 1821 r.

(Podp.) Zaiączek.

)(2

Z Warszawy d. 21. Grudnia. — Xiążę Namiestnik Królewski przywodząc do skutku artykuł 4. postanowienia Królewskiego z d. 7/19. Sierpnia r. z. względem zabezpieczenia funduszów na utrzymanie drog bitych przez zaprowadzenie stosownych opłat od przeieżdzaiących, wydał wyrok złożony ze 4. artykułów, z których pierwszy oznacza opłatę na milę od konia lub wołu zaprzężnego lub luźnego, i krowy po dwa grosze, od sztuki mnieyszego bydła i nierogacizny po groszu Polskim; drugi stanowi przepisy ogólne opłacania; trzeci wyszczególnia uwolnione z pod opłaty drogowey, konie Dworu N. Pana, transporta Rządowe, konie i bydło gospodarskie i t. p.; czwarty skazuie przepisy policyyne ku zachowaniu się przeieżdzaiących.

Rossyia.

Z Petersburga d. 27. Listopada. — N. Cesarz Jegomość, będąc mocno zadowolniony postępowaniem Barona Strogonowa, wyznaczył znakomite nagrody wszystkim osobom, które do orszaku iego w Konstantynopolu należały; między innemi udzielić raczył: P. Fonton ozdobę dyiamentową orderu S. Anny pierwszey klassy; P. Dourgenew ozdobę dyiamantową tegoż orderu drugiey klassy; P. Ratenew takąż wraz z 300 morgów ziemi; Xięciu Dołghorukiemu order S. Anny trzeciey klassy; Tłómaczom, Franciszkowi i Antoniemu Franchini, ozdoby S. Anny drugiey klassy; D. Pezzoni otrzymał pierścień brylantowy; i t. d. Oprócz tego namienione osoby dostały znaczne podarunki w pieniądzach. Akademik Worobiew, który Radcy Stanu Daszkowowi towarzyszył w iego niedawno odbytey podróży do Jerozolomy i do Lewanty, ozdobiony został orderem S. Anny trzeciey klassy.

Turcyia.

Gazety Włoskie zawieraią następuiący wyciąg z listu pisanego z Liworna z d. 30. Listopada: »..... Zawinęła tu brygantyna Neapolitańska z Cypru po 75 dniowey podróży. W drodzę zatrzymał ią korsarz Grecki, i po większey części zrabował. Zdobycz zabraną przez korsarza podaią na 60,000 piastrów. Większą część będą musieli zapłacić nasi ręczyciele. Wspomniony okręt nie przywiozł innych wiadomości, lecz wczorayszego dnia przez inny okręt, który w d. 30. odbył podróż z Larnica, odebraliśmy bardzo nowe wiadomości i listy z Cypru z d. 23. i 24. Października; z listów tych okazuie się, iż spokoyność została na tey wyspie przywrócona i prześladowania Greków ustały. W. Porta nakazała Wielkorządzcy poważać wszystkich cudzoziemców i dawać onym pomoc. Na rozkaz W. Sułtana powrócono wszystkie skarbce i sprzęty, mianowicie: zabrane z kościoła w Cicco, w wartości kilku milionów; dwadzieścia i dwa wielblądy niemi obiuczone posłano do Stolicy wyspy. Mianowany przez Wielkorządcę na Arcybiskupa i Prymasa Cypru, Opat z S. Barnabas otrzymał od W. Porty Firman potwierdzaiący. W pierwszych dniach Października pokazał się zbroyny okręt Hidryiocki w zatoce Limasoll (w stronie południowey wyspy) wysadził woyska na ląd i zrabował kilka wsi w obliczu zamkniętych w twierdzy Turków; wspomniony okręt opanował między innemi okręt Egipski: Grecy zrabowali takowy a osadę wywieźszali. Hydryiota ów popłynął potém ku zatoce Nissy; mała tameczna osada za pokazaniem się onego schroniła się w góry. Grecy wylądowali, zrabowali co było, a potem popłynęli na Archypelag.

Z Londynu dnia 8. Grudnia. — Podług listów z Konstantynopola odebranych przez tuteyszą kompaniię Turecką, woysko Perskie, które wkroczyło do Turcyi, wynosić ma 110 tysięcy, i bitwa pod Bagdadem miała bydź bardzo zacięta.

Redakcyia F. Krattera. — Drukiem J. Pillera.